

לג:

המוכר שדהו פרק תשיעי ערכין

מסורת הש"ס

(א) ובסדר המשנה שמקראין.
(ב) ותקומתה ספירה כ"ב עד:
מחצית י"ג, (ג) רש"ק מ"ו,
(ד) לעיל ג' (ה) ומחצית י'
ש"ס, (ו) ונגילה ג' וסס היא
מחצתה דר' יהושע בן לוי,
(ז) כעיר חומה רש"י,
(ח) ובהר מקו, (ט) ויקרא
ספ', (י) לעיל ט'.

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואימא בית וחסר
בית וחצר איכ ליכתוב:
(ב) רש"י ד"ה חן דברים
וכי' איז אמו לוי ס"ל רבנן
וכי' רחמנא הק"ד יאחז"כ
מ"ה ואלא במאן בר' והא

מוסף רש"י

[illegible]

שיפה מקובצת

[illegible]

כְּרִמִּים כְּדֻמִּים (סס) וּמְדוּתָם מִחוּץ לְעִיר וְגו' לֹא מֵהֶם אֵלֶּךָ אִמֶּה
וְהַשָּׂרָף שְׂדוֹת וְכִרְמִים. מִגֵּרָם פְּנֵי מַלְכוּת וְאֵין כּו' בַּיָּמִין וְאֵין
וְרֹעֵינָם אֲמֵן אֵלֶּה נִי הוּא לְעִיר: אֵין עוֹשֵׂין שָׂדֵה מִגֵּרָם. מִשּׁוּם יִישׁוּב
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהֵיטָב חוֹרֵבן שִׁמְעָה לְהַרְעִי: וְלֹא מִגֵּרָם שָׂדֵה.
שִׁמְעָה לְהַרְעִי אֵלֶּה נִי הוּא לְעִיר: מִגֵּרָם אֵין.

ההצירים שני חצרים
(קופת⁶) חומה מומת
תי חצרים: גמ' תר
החצרים איני יודע
ת"ל אשר אין להם
יש להם חומה כמי
בתים שנים הצירות
שני י בתיים ואימא
יצהיור בתמוה חצרים

דממכרו של לוי מורד בשנת ה'תש"ב.
והדומה לו ידעתי דמנא לשון
שירא'ס קרפא קרפא יאקרי:
אבי אמו לוי אינו
לוי שירש שנת אבי
כסדר הזה שאתאמר
א אחותם עד שיהא
יכי וחכמים אומרים
מורים אלא בערי
היה דמא'ס

היוכל יוצאה להכניס דמכסיו והיה
השדה נגדו יוכל **קף**. לוי קן
הקדים שאלה ולא גאלה יפסדה כיצד
מ"ל מזה עולם נגדו ערים כללו.
היחמם ללחם אין עושין שו ערים
עמיס. לפי שהן ערי מקלט ונצטוו
שהם ש"ס צדק מנוס לנרמס:
ולא כרכים גדולים. לפי שמקצתן
שם מכל מקומות מספרות ותהא רגל
נוצל הדם מזהם שם ויחידו רגל

הדומה והרגע: אלה עיירות בינוניות.
כלל חומה: כאן שוקק בדכסוף
יש. לא משכנת בור כלים נדקאמרת
אכל יש בדכסוף חוק משכנת
שאלהר שיעמו כלל זימי יאסע
היקיפיה הם: וכל אס. גונאל. דיש
לבכסוף חוק מי הר חומה דלטרין
קרא למעוטיה: בית מושב עיר
חומה. שיש שחוסב ונגנע עול עיר
חומה דמשנת שחוסב לבכסוף עיר

יכול אפילו הקיפוס ישראל. לאחר שכתבו את הארץ ואפילו קודם ששבו בה: ונאמר ולכן חושב. (דברים כ) כל אלה ערים בצורות וגו': לאחר מכן. לאחר שביטאם ישראל: פירשם רב מלא. לעולם כשהוקף ולבסוף ישב ודקדשו לך עיירות הללו אין עושין אותן כו': כגון שנעלו לכן. בגורל בימי יחזקע: הו

יהיה ללויים מה ת"ל לפי שנאמר⁵ במספר שני תבואות יהיה ללויים⁶ לפי שנאמר⁷ וזהו השרה בצאתו כיובל⁸ לפי שנאמר⁹ וקם הבית אשר בעיר אשר לו חומה לשלמא הני תרתי לחיי אלא אתי ערי חומה ללויים מי קמינן ולא כרכים גדולים אלא עירות בינוניות אמר ולבסוף הוקף וכי האי גוונא מי יזיא חומתו וחגתיו ישב ולא שישב בבסוף הוקף יכול אפילו הקיפה עובדי כוכבים אף כאן עובדי כוכבים יכול אפילו נאמר כאן חומה מה להלן עובדי כוכבים קודם לכן

[illegible]

מתני' ואלו הן בתי
של שני בתים אע"פ
יושע בן נון הרי הן
ממשמע שנאמר יבית
שאין להם חומה
חומה¹⁶ אף על פי
שאין להם חומה ויובל
שנים שתי חומות
רבות וכן (ד) את רבי

וְלִפְסוּקֵי יִשְׂרָאֵל שִׁירָא אַתְּ אֲבִי אֲמוֹ
לְדִיתִי גּוֹאֵל לְלוֹי וְעַרֵי הַנִּזְקִים.
עֲרִים שׁוֹמְרוֹת לְלוֹיִם דְּמִי יִהְיֶה
וּפְסוּקֵי כֵן לֹי שִׁירָא אַתְּ אֲבִי אֲמוֹ
יִשְׂרָאֵל לְדִיתִי גּוֹאֵל לְלוֹי. וְהַשְׂמָחָה קִשְׁתָּ
לְכָל לִפְסָא וּבְנָמָה מִחֶלֶץ לֵה: אִין
דְּבִירִים כְּלָלָה. דְּגוֹרֵלֶת עֵשֶׂה אֲמִירִים
אֶלָּא צְבִיר הַלִּיִם אִשְׁלַע עַד שִׁירָא לֹי
כִּי צִעֲנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁירָא אַתְּ אֲבִי אֲמוֹ
(א) מוֹדוּ (ב) רִנְנֵי דְגּוֹאֵל לְכָל הָאֵלֶּיךָ

[illegible]

הלוים ולא כל הלוים
וחכמים אומרים אין
אלא בערי הלוים אמרין: **מתני'** ^{טז}
ולא מגרש שדה ולא
מגרש אמר רבי אלעזר
בערי הלוים אבל בעור
מגרש ^{יז} (ולא) מגרש
שלא יחריבו את

והלויים מוכרין לעולם
גאולת עולם תהיה
לעוֹד בְּמֵה דְּבָרִים אֲכֹל
בְּעֵר יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂינָהּ
בְּדָלִיִּים לֹא מִשְׁנֵינָה מִן
אֲלֻעֹד דְּאִמְרָ קְרָא וְשׁוֹ
יִמְכֵר מֵאִי לֹא יִמְכֵר אֶת
וְהָא מִדְּכַתִּיב גְּאוּלַּהּ עֹשֶׂי
מִדְּכַתִּיב לֹא מֵאִי לֹא יִמְכֵר
וְהָא מִדְּכַתִּיב גְּאוּלַּהּ עֹשֶׂי

ללויים מוכרין לעולם וגואלין לעולם: ת"ר גאולת עולם
זכור לך יכול אף זה כן תלמוד לומר גאולת עולם ת
ידש לה' יכול אף זה כן ת"ל גאולת עולם תהיה ללוי
ממנו יכול אף זה כן ת"ל גאולת עולם תהיה ללוי
ית להו והתניא ערים הללו אין עושין אותן לא ש כפ
כ כננה לא קשיא כאן שהוקף ולבסוף ישב כאן ש
יאיש כי ימכר בית מושב עיר חומה וישהוקף ולבס
אל נאמר כאן חומה נאמר להלן חומה מה לה
קפיה עובדי כוכבים לאחר מכן נאמר להלן חומה

א מ"י פ"ג מהלכות
שמיטה ויובל ה' יד:
ב מ"י פ"ג מהל'
שמיטה ויובל ה' ח
[ע]:
ג מ"י טס ה' ד ה:
ד מ"י פ"ד מהלכות
ערכין הלכה כא:
ה [מ"י פ"ח מהל' דמא
הלכה ח]:
ו מ"י פ"ג מהל' שמיטה
הלכה יד:

תורה אור השלם

וְכָתִי הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין
לָהֶם חֻקָּה סָבִיב עַל שְׂדֵה
הָאָרֶץ יִחְשַׁב גְּאֻלָּה תְּהִיָּה
לֹו וְכִיכֹל יֵצֵא:

2. ואשר יגאל מן הלויים
ועד
אחותו כיכל כי כתי ערי
הלויים הוא אחותו בתוך
בני ישראל: וקרא כה לז
3. וערי הלויים מן ערי
אחיות נאלת עלום עריה
ללויים: וקרא כה לז
4. ושדה מגרש עריהם לא
ועקר כי אחות עלום הוא
ללויים: וקרא כה לז
5. במספר שנים אחד
היכל חקו מאת עמיתך
שני הובאת ומספר

וַיִּקְרָא כֹהֵן
וַיִּתֵּן הַשִּׁמְשׁוֹת בְּמִצְוֵת
וַיִּכְלֹל קֹדֶשׁ לִי כִשְׁדֵּה
וַיִּתְּנֵם לְכֹהֵן תְּחִלָּה
אֲחֵרֵיהֶם:
וְאֵם לֹא יֵאָדָּל עַד מֵלֶכֶת
לִי שָׁנָה תְּמִימָה וְכֵם הָיִיתָ
אֲשֶׁר בְּעִזּוֹר אֲשֶׁר לֹא תִקְדֶּה
לְעִמִּיתֶיךָ לְקַדֵּשׁ אֶת־
לְדָרְכֵךְ וְלֹא בִבְלִי:
וַיִּקְרָא כֹהֵן ל
וְאֵשׁ כִּי יִסְכַּח בֵּית
מִשְׁכַּח עֵיר חֲמֹקֵה וְהִתְחַלְּתוּ
נִגְלֹתָהּ עַד חֵם שְׁנֵת מִמִּכְרֵי

גליון הש"ס

הַתְּנִי' אֵין קוֹשֵׁן שְׂדֵה.
בֵּין מִיר אֵין חֲגִילָה דִּף י
פֿ"ב ד"ה כל הַתְּנִי:

רבינו גרשום

ואלו אחר מיד הקרש הגיע
ובכל ולא נגאלו דחורר
לבעלים כיבול, היינו תובטא
ורבי אשעיני דאיהו קאמר
אבל הנה בדקיימי קיימי ולא
דחורר כיבול: בתי חצרים.
מסעסע כפרים שאין להם
חומה: [מה חיל שאין
להם חומה שאע"פ שיש
להם חומה מוקפת חומה
היבשה כפי שאין להם חומה
יבנה שאין בורח בתי עיר
חומה: ואימא בית וחצר בית
חצר. דהיינו כי בתים וכו'
חצרות ולא שיהיה כי בתים

[illegible][illegible]

(ג) נראה דנ"ל לית להו ללויס אלא היי שוכרין חומתן וכו'.